

Sikkens Prize voor Hella Jongerius

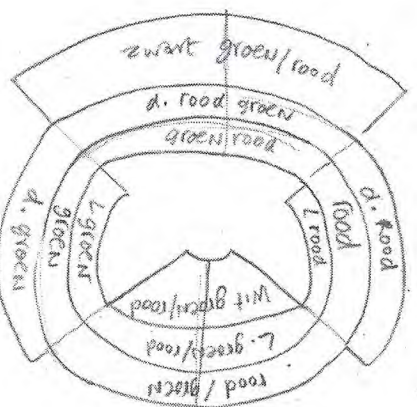
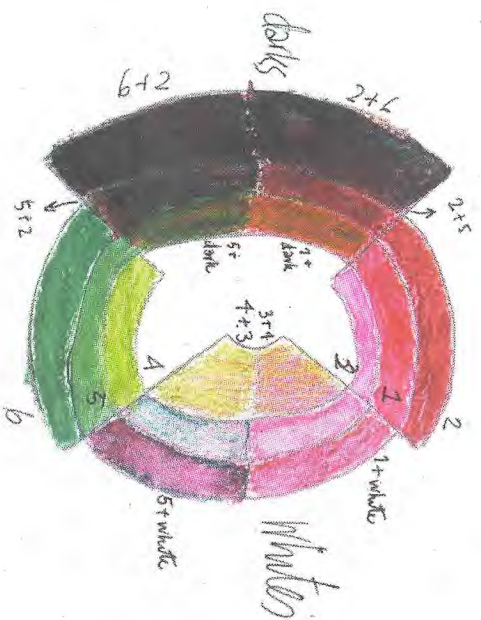
Still uit de video 'Vita Colour Library' 2015
foto: Studio Liveness

Sikkens Prize voor Hella Jongerius	
Sikkens Prize	
Gesprek met Hella Jongerius	
Studio Maarten Kolk & Guus Kusters	
Christien Meindertsma	
Raw Colour	
Mathieu Meijers	
Mondrian Lecture 2017: Narayan Khandekar	
Mondrian Lecture	
Publicaties Mondrian Lecture	
Mondrian Lectures vanaf 1979	
Sikkens Foundation	
Laureaten Sikkens Prize vanaf 1959	

Sikkens Prize voor Hella Jongerius

Zondag 26 maart a.s. ontvangt ontwerper en art director Hella Jongerius (1963, De Meern) de Sikkens Prize voor het onderzoek en het gebruik van kleur in haar werk. De uitreiking van de Sikkens Prize vindt plaats in De Doelen in Rotterdam. Wars van commerciële trends heeft Jongerius een volstrekt eigen kleurgebruik ontwikkeld. Al jarenlang doet ze onderzoek naar kleurpigmenten en de relatie tussen kleur, materiaal en licht. Het project *Coloured Vases* uit 2007 is daarvan een sensationeel voorbeeld. Door middel van publicaties stimuleert Jongerius de kritische beschouwing van de design-praktijk. Het manifest dat zij samen met Louise Schouwenberg schreef, *Beyond the New. A Search for Ideals in Design* (2015), is een bron van inspiratie voor ontwerpers, opdrachtgevers en studenten uit de hele wereld.

Als productontwerper speelt Hella Jongerius een vooraanstaande rol in het internationale ontwerpveld. In haar werk met textiel, keramiek en meubels combineert zij de nieuwste technologieën met traditionele handwerktechnieken. Haar doel is om producten een eigen karakter te geven door de verrijking van industriële productieprocessen met ambachtelijke elementen. Hella Jongerius benadrukt consequent het belang van kleuren en materialen in design. Sinds 2012 is zij art director bij Danskina (vloerkleden); sinds 2007 vervult ze dezelfde functie bij Vitra (o.a. meubels).

Schets voor een geweven doek, waarin kleuren worden ingedeeld in vier kleurwelden: groenen, roden, lichten en donkeren, 2015
Beeld: Jongeriuslab

Onderzoek naar kleurrecepten met gebruikmaking van historische samples, 2016
Foto: Labadie van Jour

'Ik onderzoek de wijze waarop kleur zich ontvouwt'

Hella, wat betekent de toekenning van de Sikkens Prize voor jou?

Ik ben natuurlijk enorm vereerd. Het is fantastisch om vanuit de industrie een prijs te krijgen. Mijn onderzoek in materialen, kleuren, en vormen heeft uiteindelijk altijd tot doel het in de industrie te implementeren. De essentie van mijn carrière bestaat uit een zoektocht naar het individuele, naar kwaliteit. Ik wil graag openheid aanbrengen in geproduceerde producten die af zijn. Dat ontstaat vaak vanuit kritiek of een gemis. Dat ik nu een prijs

krijg die verbonden is aan de industrie voelt als een bevestiging.

Je vindt het belangrijk dat je team kan delen in de erkenning en je acht het belang van samenwerking zeer hoog. Waarom vind je samenwerking zo belangrijk?

Ik prijs me gelukkig dat ik een groep goede ontwerpers, denkers en makers in mijn team heb, ieder vanuit eigen expertises. Het samen onderzoeken en de samenwerkende handen zorgen voor

Sikkens Prize

De Sikkens Prize is een van de oudste onafhankelijke kunstprizen in Nederland en wordt om de paar jaar toegekend aan kunstenaars, vormgevers, architecten, instellingen of bedrijven die zich onderscheiden op het gebied van kleur(toepassing). De eerste Sikkens Prize werd in 1960 toegekend aan Gerrit Rietveld en sindsdien volgden 36 andere laureaten, onder wie Le Corbusier (1963), Donald Judd (1993), Krijn de Koning (2007), David Bade (2010), Bridget Riley (2012) en David Chipperfield (2015). De Sikkens Prize beperkt zich niet tot beeldende kunst en architectuur. Prijzen aan onder andere De hippies (1970), de Rijksdienst voor IJsselmeerpolders (1979), de filmmaker Ettore Scola (1983) en de reinigingsdienst van de stad Parijs (1995) getuigen hiervan. Geheel in deze lijn past ook de uitreiking aan HEMA in 2004. De Sikkens Prize heeft de vorm van een kristallen prisma dat naar ontwerp van Carel Weeber wordt vervaardigd door Royal Leerdam.

interessante invalshoeken. Ik analyseer de modellen en probeersels en breng de kruisverbanden aan, ik stapel en kneed de lagen uiteindelijk tot een eigen handschrift. Ik vind het vanzelfsprekend dat iedereen deelt in de feestvreugde en de spotlight. Je werkt ook al jarenlang samen met de schrijver en docent Louise Schouwenberg.

Met Louise heb ik diverse boeken gemaakt over mijn werk en in 2015 hebben we samen een manifest geschreven: *Beyond the New*, in 2016 gevolgd door

Cirkel met 300 vazen; Coloured Vases (series 3), 2010
Foto: Gerrit Schmeurs

het schaduwspel *A Search Behind Appearances*. Daarmee uitten we kritiek op de jacht naar het nieuwe, die zo kenmerkend is geworden voor de ontwerpwereid. We wilden met het manifest en het schaduwspel een tegengeluid laten horen tegen de dominante marketing-retoriek van de ontwerp-wereld.

In juni opent je tentoonstelling *Breathing Colour* in het Design Museum Londen, wat gaan we daar zien?

De start van de expositie is een zoektocht die ik al jaren geleden startte, en die tot nu toe een aantal projecten heeft opgeleverd. Mijn onderzoek is een reactie op het palet van de gemondialiseerde kleurindustrie waar ik me als industrieel ontwerper en art director op moet richten. Simpelweg omdat de kleur- en printindustrie vanwege technische en economische redenen de volle rijkdom die kleur in zich draagt niet aan kan bieden. In de tentoonstelling toon ik onderzoek naar de wijze waarop kleur zich ontvouwt, onder diverse lichtcondities, op de huid van een materiaal, op de vorm van een object. Het fenomeen *metamerie*, waarbij dezelfde kleur anders wordt waargenomen in een ander licht, wordt op allerlei manieren zichtbaar gemaakt. Wat gebeurt er in relatie tussen vorm en kleur in de verschillende lichtcondities van de dag: morgen, middag en avond? Wanneer helpt een kleur een aspect van een vorm te benadrukken, of geeft het de vorm een nieuwe dimensie? Wat is de rol van schaduw? Hoe ziet een zwarte kleur eruit die is gemaakt zonder zwart pigment te gebruiken?

Waarom kies je ervoor om in deze bijlage je collega's Maarten Kolk & Guus Kusters, Christien Meindertsma, Raw Color en Mathieu Meijers naar voren te brengen.

Dit vakgebied is zo rijk! Er zijn zoveel goede ontwerpers in Nederland, kleur is een onderwerp dat je op zoveel manieren kunt onderzoeken. Vandaar dat ik het interessanter vind een groter palet aan kleuronderzoek naar voren te brengen en anderen aan het woord te laten.

Studio Maarten Kolk & Guus Kusters: *Constructing Colours*, in opdracht van het RembrandtLAB.

Maarten en Guus zoeken antwoord op een soortgelijke vraag, namelijk wat zijn alternatieven voor het nieuwe. Altijd de diepte in, doorbouwen op kennis, niet gaan voor de volgende nieuwe stijloefening. Het minutieuze kleuronderzoek van de schilderijen van Rembrandt is een voorbeeld van hun manier van onderzoeken. Hun Rembrandtproject laat zien hoe je een archief tot leven kan wekken. In een ander project werken ze verder aan dit vraagstuk, hoe de dialoog met archieven versterkt kan worden.

Christien Meindertsma: het project *Fibre Market*, onderdeel van de tentoonstelling *Fear and Love* in het Design Museum Londen. In het eindexamenproject van Christien, een oud student, zag ik niet meteen wat haar mogelijkheden waren, ondanks dat ze een heel goede studente was. Het bleek het eerste blad aan een nieuwe boom te zijn. Ze heeft een eigen genre gecreëerd, belicht actuele onderwerpen vanuit een designersperspectief, waarbij het maken en de materialen centraal staan. De vertaling gebeurt altijd in een mooi beeldend handschrift, waardoor het beklijft. De onderzoekende werkhouding en de actuele invalshoek die Christien pakt vind ik heel inspirerend. Ze geeft antwoord op de vraag wat je nog kunt ontwerpen in een wereld van overvloed.

De ontwerpers van Raw Color verpakken ingewikkelde onderwerpen in happy, aantrekkelijke kleurexercities. Juist de lichtheid en frisse, eigentijdse vormen- en kleurentaal zorgen ervoor dat hun werk sterk communiceert. De teksten van designers en industrie over kleur zijn vaak onzinnig gepsychologiseer. Raw Color onderzoekt kleur als materiaal en toont de schoonheid en de potentie. Voorbeelden van projecten die ik goed vind zijn onder meer *Feeds per Minute*, een installatie waarbij de constante nieuwsstroom door een algoritme wordt geanalyseerd en gecategoriseerd op kleur.

Mathieu Meijers is jarenlang de kleurdocent geweest op de Design Academy Eindhoven. Hij heeft vele generaties kleuonderdicht gegeven, ook deze designers. Het is een geweldige inspirerende man, die ik als docent nauwelijks kon volgen. Hij onderzoekt kleur vanuit een kunstenaarshouding. Ik begreep de woorden niet, vond de opdrachten ondoorgrondelijk, maar ik voelde de potentie. Hij heeft me hongerig gemaakt. Voor mijn tentoonstelling in Londen praat ik geregeld met Mathieu over kleur, dat zijn waardevolle en inspirerende gesprekken die bijdragen aan de verdieping die ik zoek. Vorig jaar maakte hij de tentoonstelling *Broken White* in het Van Abbemuseum – dat vond ik een fantastische ervaring.

Studio Maarten Kolk & Guus Kusters

Foto: s: Studio Maarten Kolk & Guus Kusters

Op de vraag aan Hella Jongerius wat zij wil laten zien in deze bijlage komt een helder en resoluut antwoord. Werk van anderen die met Hella hebben gewerkt of die op een andere manier belangrijk voor haar zijn. Hier volgt een beeldessay van twee ontwerpduo's, een ontwerper en een docent.

Christien Meindertsma

Foto s: Luke Hayes

RembrandtLAB

RembrandtLAB, een initiatief van Museum Het Rembrandthuis, Museum De Lakenhal, Leiden Marketing en Cultuurfonds, doet vernieuwend onderzoek naar kleur en kleurgebruik. De ontwerpers Maarten Kolk en Guus Kusters vertaalden het 17^e-eeuws kleurgebruik van Rembrandt naar de 21^e eeuw. Zij deden onderzoek, ontdeedden grondstoffen, kleuropbouw en recepturen van Rembrandt en bouwden deze opnieuw op met behulp van alternatieve materialen, technieken en dragers.

Maarten Kolk (1980) en Guus Kusters (1979) werken samen sinds 2009. Zij studeerden cum laude af aan de Design Academy Eindhoven. Ze ontwikkelden autonome projecten, ontwerpen tentoonstellingen en treden op als curator. Guus Kusters liep stage bij Jongeriuslab en was er ook werkzaam. De poëzie die zij in natuur, geschiedenis, kleur en landschap vinden, vormt de basis van hun werk. Ze vertalen dit door naar voorwerpen, materiaaltoepassingen, tentoonstellingen en innovatieve productiemethoden.

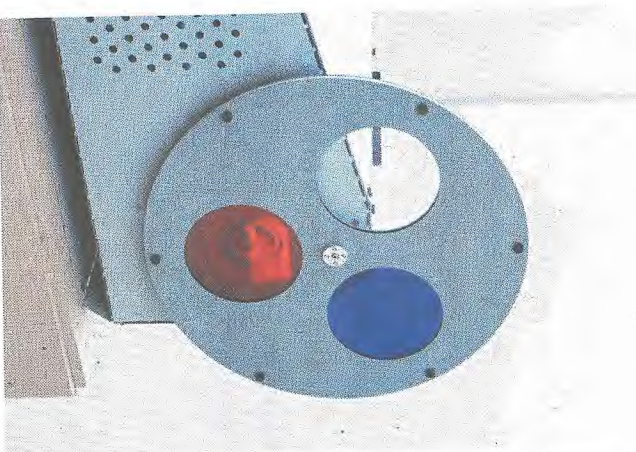
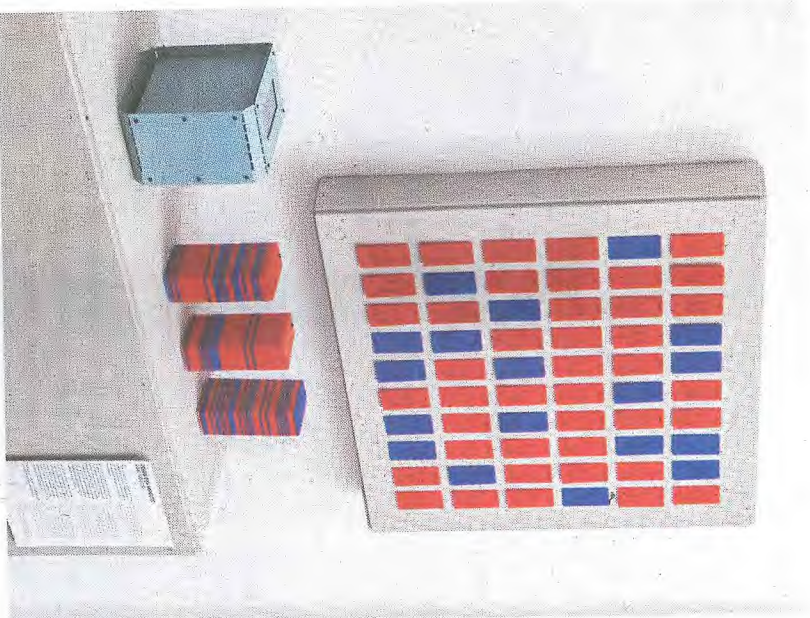
Fibre Market

Christien Meindertsma toont de ongerechtigheid van de wegwerpcultuur en presenteert een mogelijke oplossing voor het massale landwinings- en verbrandingsprobleem in de installatie *Fibre Market* in *Fear and Love: Reactions to a Complex World* in het Design Museum Londen. Zij werkte met een nieuwe generatie machines die vezels kunnen sorteren op kleur en materiaal. Duizend weggegooide wollen truien werden getransformeerd in kleine hopen vezels. Zij toonde ook stofstalen van 100% merinowol truien waarvan een vijfde 40% acryl was volgens de analyse van de machine.

Christien Meindertsma (1980) studeerde aan de Design Academy Eindhoven, waar ze les kreeg van Hella Jongerius. Zij onderzoekt in haar werk de levensduur en het gebruik van (consumptie)producten en grondstoffen. Ook probeert ze de herkomst van dagelijkse producten, waar men zich door industriële productieprocessen en globalisering niet meer bewust van is, opnieuw inzichtelijk te maken. Zij won in 2008 en 2016 de Future Award, onderdeel van de Dutch Design Awards.

Foto s. Raw Color

Mathieu Meijers

Mathieu Meijers, Blind Man's Touch, 2016

Feeds per Minute

De constante nieuwsstroom verandert voortdurend onze notie van tijd. Raw Color nam dat als uitgangspunt voor een nieuwe esthetisch opvatting van een minuut, een uur of een dag. In *Feeds per Minute* bepalen algoritmes hoe een nieuwstelsel er uit ziet door de titel een kleuridentiteit te geven, rood voor slecht nieuws, blauw voor goed nieuws. Hiermee geven zij een nieuw idee van tijd, gemeten in gebeurtenissen en vastgelegd voor zowel een digitale als analoge toekomst.

Raw Color is een samenwerking van de ontwerpers Christoph Brach (1979) en Daniera ter Haar (1981). Beiden studeerden in 2007 af aan de Design Academy Eindhoven waarna zij in 2008 hun studio begonnen. Brach liep stage en werkte bij Jongeriuslab. Hun werk wordt gekenmerkt door het samensmelten van verschillende disciplines zoals fotografie, grafisch ontwerp en materiaalontwerp. In de wisselwerking tussen zelf geïnitieerde projecten en werk in opdracht onderzoeken zij de grenzen van de genoemde ontwerpdisciplines. Kleur speelt daarin een verbindende rol.

Broken White

Beeldend kunstenaar Mathieu Meijers (1951) was lange tijd verbonden aan de Design Academy Eindhoven. Hij begeleidde vele generaties studenten bij Kleuronderzoek, waarin ze persoonlijke, narratieve en culturele aspecten van kleur verkenden. Observaties van veranderend daglicht werden onderzocht op hun wetmatigheden, geïnterpreteerd en vertaald in ontwerpen voor tactiele materialen en 3D-vormen.

In 2016 was Meijers curator van *Broken White* in het Van Abbemuseum, waarin hij de actuele ontwikkeling op het gebied van kleur zichtbaar maakte in een poëtische wisselwerking van kunstwerken en designobjecten. *Broken White* toonde een nieuwe orde waarin kleuren niet uitsluitend absorberend of reflecterend zijn, maar stralend. Van een interactie tussen een fysiek oppervlak en het zonlicht, is kleur een autonoom fenomeen geworden uit een kunstmatige bron (kathode, LCD of LED). De verschijningsvorm van kleur verandert ook door nieuwe materialen. Daarmee verandert niet alleen de perceptie van kleur, maar ook de betekenis.

Mondrian Lecture 2017: Collecting Colour door Narayan Khandekar

In zijn lezing legt Narayan Khandekar uit waarom Edward Waldo Forbes begon met het verzamelen van pigmenten, hoe de collectie groeide, welke nieuwe elementen aan de verzameling werden toegevoegd en hoe de collectie zich verhoudt tot het werk van onder meer Jackson Pollock, Mark Rothko, Eugène Delacroix en Australische Aboriginal kunstenaars.

afb. 3 — Braziliaans houtsnippers, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.564)

Braziliaans houtsnippers (afbeelding 3); drakenbloed (afbeelding 4), dat het resultaat zou zijn van een gevecht tussen een olifant en een draak, maar dat eigenlijk afkomstig is van het sap van de rotanpalm; een murex schelp afkomstig uit Sidon in Fenicië, die de bron vormt van Tryisch purper.

afb. 1 — Een blok natuurlijk omber, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.690)

De Forbes Pigment Collection is behalve historisch erfgoed, ook een actieve en groeiende verzameling - bij de Harvard Art Museums zijn meer dan 2500 individuele monsters ondergebracht. De collectie wordt gebruikt om pigmenten te identificeren, maar heeft zich ook bewezen als een bijzondere manier om een breed publiek inzicht te geven in de vele en gevarieerde bronnen van kleur.

afb. 4 — Drakenbloed in inheems net, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.566)

Een monster van lood-tin geel (afbeelding 5), kort na diens herontdekking in 1941, nadat deze sinds het midden van de 18^e eeuw niet meer werd gebruikt en vervangen werd door Napels geel, om later herontdekt te worden door onderzoekers van het Doerner Institute in München; een grote gesp van Nederlands industrielloodwit. Veel van deze objecten worden gebruikt voor kennisontwikkeling over materialen en de technieken van kunstenaars.

afb. 5 — Lood-tin geel, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.522)

Daarnaast was er een grote toestroom van pigmenten van verschillende verfmakers - mensen of winkels die in verf handelden - waaronder een grote hoeveelheid materiaal uit 1914 van de in Londen gevestigde verfmaker Roberson's. Deze collectie bevat onder meer Indiaas rood; verschil-

lende typen ultramarijn; een pigment dat van lapis lazuli gemaakt werd en net zo duur was als goud, totdat er in 1826 een synthetisch alternatief werd vervaardigd; gezuiverd Indiaas geel; een bol ruw Indiaas geel (afbeelding 6) gemaakt van de gedroogde urine van een koe op een dieet van uitsluitend mangobladeren; en twee tubes mummiebruin, met daarnaast een monster van de daadwerkelijke mummie" (afbeelding 7)

afb. 6 — Een bol ruw Indiaas geel, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.529)

Narayan Khandekar is directeur van het Straus Center for Conservation and Technical Studies, directeur van het Center for the Technical Study of Modern Art, en hoofd van het Analytical Laboratory van de Harvard Art Museums. Zijn interesses liggen bij het technisch onderzoek naar schilderijen en schildermaterialen. Hij is de auteur van meer dan zestig publicaties.

afb. 7 — Deel van een mummie dat gebruikt werd om verf te maken, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.695)

Mondrian Lecture

Met de Mondrian Lecture levert de Sikkens Foundation sinds 1979 een bijdrage aan het debat over de culturele betekenis van kleur. Specifieke aandacht wordt besteed aan de wijze waarop in kunst en wetenschap wordt omgegaan met en nagedacht over kleur-ontwikkeling en kleurtheorie. De verbinding met Piet Mondriaan is in de eerste plaats bedoeld als een eerbetoon. Daarnaast brengt zij tot uitdrukking dat de Sikkens Foundation blijvend aandacht wil besteden aan de thema's die door Mondriaan in zijn werken en zijn theoretische beschouwingen aan de orde zijn gesteld.

afb. 2 — Lapis lazuli, Harvard Art Museums, Straus Center for Conservation and Technical Studies, the Forbes Pigment Collection (Straus.718)

Kermesluizen, cochenillekevers en drakenbloed

In zijn Mondrian Lecture vertelt Narayan Khandekar over de Forbes Pigment Collection: "Gelukkig hebben we niet alleen de verschillende pigmenten in de collectie, maar ook het bronmateriaal waaruit ze voortkomen. Brokken natuurlijke oker en omber (afbeelding 1) en omber tonen verschillen in kleur op basis van geografische locatie. De collectie bevat kermesluizen, insecten die op eikenbomen leven en een rode kleurstof creëren (kermes is de etymologische oorsprong van het woord karmijnrood); we hebben cochenillekevers uit Oaxaca, die gebruikt worden in de traditionele schilderwerken van de Zapoteken; weid, de vluchtige gele kleurstof die in tal van Nederlandse schilderijen wordt gebruikt om blauw geschilderde bladeren te benadrukken; lapis lazuli (afbeelding 2) uit Afghanistan; arseen-sulfide orpiment en realga; meekrapwortels die Forbes in zijn eigen achtertuin cultiveerde.

Monsters uit de Forbes Pigment Collection
Foto's: Peter Vanderwarker, © President and Fellows of Harvard College

Dit zijn de Mondrian Lectures vanaf 1979

[illegible]

Publicatie

De Mondrian Lecture van Dr. Narayan Khandekar, *Collecting Colour* wordt door de Sikkens Foundation en Artez Press uitgegeven als een handzame publicatie met 152 pagina's, 109 afbeeldingen in kleur, 4 in zwart wit. Formaat: 95x130mm. Gedrukt met hoog gepigmenteerde inkt en kleur op snee. Ontwerp van Thijs Verbeek. *Collecting Colour* is vanaf 26 maart verkrijgbaar. Prijs: € 17,90
ISBN 978-94-91444-48-7. De publicatie is te bestellen bij de webwinkel van Artez Press:
www.artezpress.artez.nl

Uitgaven van ARTEZ Press en de Sikkens Foundation:

**Charles Jencks, *Can Architecture Affect Your Health?*,
Arnhem 2012, ISBN 978-94-91444-01-2**

**Dick Swaab, *Art is Beauty in the Brain of the Beholder*,
Amrhem 2013, ISBN 978-94-91444-13-5**

Bernard Colenbrander, Christian Rapp, David Chipperfield
The Embedded Nomad, Arnhem 2016,
 ISBN 978-94-91444-30-2

Sikkens Foundation

De geschiedenis van de Sikkens Foundation begint bij de Sikkensprijs, die in 1959 werd ingesteld door de toenmalige Sikkens-directie. Sikkens is een verf- en lakmerk dat in 1792 werd opgericht en dat in de jaren zestig van de vorige eeuw onderdeel werd van het bedrijf AkzoNobel. De activiteiten en initiatieven rondom de Sikkens Prize werden in 1972 ondergebracht in een zelfstandige stichting, de Sikkens Foundation.

De jaren '50 en '60: een nieuw elan van kunst en cultuur

Aan de wieg van de Sikkens Foundation stond chemicus August M. Mees, die in 1924 in dienst trad bij Sikkens. Onder zijn leiding onderging de verf fabriek de nodige innovaties en uitbreidingen. Na de oorlog brengt Mees zijn bedrijfsbeleid nadrukkelijk in verband met het nieuw elan van kunst en cultuur. Sikkens verkoopt verf, verf is kleur en kleur wordt na de grauwe oorlogs- en naoorlogse jaren steeds belangrijker. Een nieuwe generatie kunstenaars en architecten beroept zich op de erfenis van De Stijl, met grootheden als Piet Mondriaan, Gerrit Rietveld en Theo van Doesburg. Kleur verbeeldt de ruimte en dit principe is het uitgangspunt van verschillende kunstenaars en architecten in de jaren vijftig en zestig.

Kleurrijke initiatieven

Sikkens' eerste tentoonstelling over het thema Kleur, gemaakt in samenwerking met de stichting Goed Wonen in 1957, wordt zeer goed ontvangen. Sikkens besluit een

kleurenwaaiertje laten samenstellen door kunstenaars die zijn aangesloten bij het Nederlandse kunstenaars-collectief Liga Nieuw Beelden (1955-1969). Kleur is voor hen een belangrijk middel in het streven naar de synthese van architectuur en beeldende kunst. Aan het verschijnen van de waaiertje wordt bekendheid gegeven met de tentoonstelling *Kleur* in het Stedelijk Museum. August Mees kondigt bij deze gelegenheid de instelling van de Sikkensprijs aan, die in 1959 wordt gerealiseerd en in 1960 als eerste aan Gerrit Rietveld wordt uitgereikt.

Het initiatief van Mees komt enerzijds voort uit zijn belangstelling voor beeldende kunst, anderzijds uit het belang van zijn bedrijf, waarin de productie en verkoop van verf centraal staan. De prijs is bedoeld als blijk van waardering voor die kunstenaars, architecten en vormgevers die een werk hebben gecreëerd, waarin een synthese van ruimte en kleur is verwezenlijkt.

De eerste jaren van de Sikkens Prize

De eerste jaren gaat de aandacht uit naar de functie van kleur, het effect op omgeving en menselijk gedrag, en de methodische toepassing van kleur. Eind jaren zestig verandert de koers van de Sikkens Foundation onder invloed van het maatschappelijke klimaat. De Sikkensprijs-commissie is ervan overtuigd dat de prijs relevant moet zijn voor de samenleving. Begin jaren zeventig fuseert de Sikkensprijs met de Internationale Talensprijs, die tot dan toe tweemaal toegekeend werd aan Willem de Kooning (1968) en Richard Hamilton (1970). De naam

Sikkensprijs blijft gehandhaafd en het accent wordt verlegd van belonen naar stimuleren met als doelstelling: "Het stimuleren van die sociale, culturele en wetenschappelijke ontwikkelingen in de samenleving, waarbij kleur als medium een specifieke rol speelt".

Nieuwe ontwikkelingen

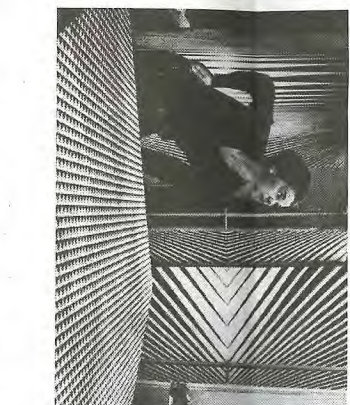
Op 18 juli 1972 wordt officieel de stichting Sikkensprijs opgericht. De redelijk informele relatie tot het bedrijf krijgt hiermee een duidelijke status en een financiële basis. De formule wordt verruimd en de aandacht van het bestuur richt zich meer op kleur als universeel verschijnsel. In de jaren die volgen wordt de Mondrian Lecture ingesteld (1979) en krijgt de prijs ook fysiek een vaste vorm als glasprijsma, ontworpen door Carel Weeber. In 1987 wordt de Stichting Sikkensprijs omgevormd tot Sikkens Foundation. Vanwege de internationale oriëntatie wordt de Sikkensprijs omgedoopt tot Sikkens Prize.

Bestuur

De Sikkens Foundation is een onafhankelijke stichting die al sinds de oprichting wordt ondersteund door AkzoNobel, net als andere maatschappelijke initiatieven zoals de AkzoNobel Art Foundation en het Human Cities programma. Het huidige bestuur van de Sikkens Foundation bestaat uit Dingeman Kuilman (voorzitter), Kees Kuiljen (penningmeester), Iris Lamers (secretaris), Hester Alberdingk Thijm, Lennart Booij, Bernard Colenbrander, Ruud Joosten, Niek Koppen, Annet Lekkertker.

Laureaten Sikkens Prize vanaf 1959

Hella Jongerius 1959	David Chipperfield 2005	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012
Hella Jongerius 2017	David Chipperfield 2015	Bridget Riley 2012

John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010
John Gage 1967	Luciano Fabro 1967	David Bade 2010

Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987
Reinbert de Leeuw 1961	Seamus Heaney 1991	Orlino Bohigas 1989	Luciano Fabro 1967	Germano Tagliassacchi & Riccardo Zanetta 1987

Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983
Jaap Drupsteen 1981	Armando 1979	Rijkdienst voor de IJsselmeerpolders 1979	Richard Paul Lohse 1971	De hippies 1970	Berno Premisela 1985	Carel Weeber 1983	Ettore Scola 1983

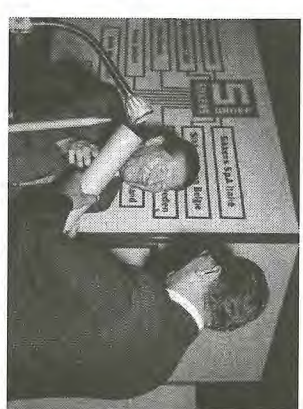
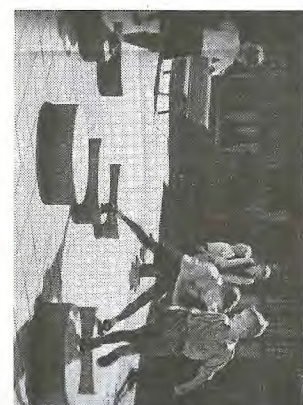
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Theo van Doesburg 1968	Livinus van de Bunt 1964	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962

Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962
Maurice Agis & Peter Jones 1967	Jan Slotthouwer & William Graatsma 1966	Le Corbusier 1963	Structure - Dick van Woerkom & Jean Gorin & Charles Biederman & Joost Balieu 1962

Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Joost van Rooyen 1961	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959

Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Aldo van Eyck & Constant Nieuwenhuys 1960	Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959

Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959
Gerrit Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959	Gertrude Rietveld 1959

Dit is een commerciële bijlage van de Sikkens Foundation. De inhoud van deze bijlage valt niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie van NRC Handelsblad/nrc.nl.

Tekst- en beeldredactie: Daniël Bouw (Daneu)
Grafisch ontwerp en beeldredactie: Thijs Verbeek
Eindredacteur: Heester Aaldering Thijm en Dingeman Kuilman
Productie Sikkens Prize en Mondrian Lecture:
Elsie Stierink en Elsbeth van Nieuwenhuijsen

Dank aan Hella Jongerius en Nanyang Khandekar en allen die hun medewerking hebben verleend. Alle foto's zijn rechtevrij aangeleverd.
www.sikkensprize.org

Sikkens Foundation